

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/15461.**

Benyújtás dátuma: **2021-03-17 14:27**

Parlex azonosító: **V71J88VK0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Nunkovics Tibor (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Palkovics László, innovációért és technológiáért felelős miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: "**Termokatalikus erőművek a hazai energiamixben?**"

Tisztelt Miniszter Úr!

Ahogy tavaly már halhattuk Boros Anita volt államtitkár asszony őszi beszámolójában, a hazai hulladék 65,3%-a kerül újrahasznosításra. Ez a szám magában nagyon mutatós, habár meglepően nagy ugrás egy 2018-as Európai Parlament által végzett felmérésben leírt 35%-hoz képest. Ami pedig szomorú, hogy ugyanebben a jelentésben, 2017-ben a felmérések alapján a hazai hulladék majdnem fele, 49%-a kerül személtlerakókba.

Ezek a számok mögött több tényező is áll. Az említett beszámolóban nem hallottuk, hogy pontosan hogyan oszlik meg a főváros és a kisebb települések tekintetében ez az arány. Ahogyan a hazai hulladékgyűjtés terén is temérdek sebből vérzik a rendszer. A műanyag elleni küzdelem az egyik legnagyobb kihívása korunknak. A betétdíjas termékek csak az egyik lépcsőfoka ennek a harcnak, és nyitott szemmel kell járnunk, hogy a jelentős potenciállal rendelkező technológiákat felismerjük. Egy ilyen a 2011-ben prototípusként beüzemelt termokatalikus erőmű, talán kulcsfontosságú lehet a műanyag és gumi hulladék feldolgozásában és a körforgásos gazdaság eléréséhez. A technológia lényege, hogy a magas hőmérséklettel beindított és fenntartott depolimerizációs folyamat, közel 95%-os határfokon képes hasznosítani a hulladékot és a végtermékek is széles körben felhasználhatóak termék-olaj, -gáz és kokszként. Több európai ország is kezdi felhasználni ezt a fejlesztést, vagy ehhez hasonló elven alapuló feldolgozó üzemeket.

Viszont ez nem jelenti, hogy ne lennének aggályok is ezekkel a beruházásokkal kapcsolatban. Amíg a kutatási eredmények alapján talán a leghatékonyabb kezelése a műanyag és gumi hulladéknak, a beruházási és megtérülési költségek komolyan elgondolkoztathatja az ipari szereplőket, hogy megéri-e. A végtermék ára a befektetett energia és tőke következtében miatt nehezen vállalhat

piacképesse, és így elveszik a fenntartható jelző a technológia mellől. A fennálló kérdőjelekre lehet választ adni, a kérdés hogy kívánnak-e és hogy milyen áron.

Mindezek alapján kérdezem Tisztelt Miniszter Urat, hogy jelenleg számolnak-e ezzel a technológiával a hazai hulladékkezelés megszervezésében? Tervben vannak-e további kísérleti vagy akár már üzembe helyezhető modulok építése? Az elmúlt 10 év tapasztalatai alapján milyen költségvetési mutatókkal rendelkezik a prototípus?

Várom érdemi válaszát!

Tisztelettel,

Nunkovics Tibor

országgyűlési képviselő

Jobbik